

THE 26TH HASTINGS HALF MARATHON 21 03 2010

Zaterdagmorgen zit zoals afgesproken iedereen stipt om 08h15 op de bus. Het startsein van het weekend kan gegeven worden maar toch verloopt dit met enige vertraging. Nieuwkomer Carine Moerman, dochter van Tsjefke, heeft de instructies niet goed gelezen en haar paspoort niet op zak. Dankzij snelle Patrick is dit in luttele minuten opgelost.

Onze Maxime is jarig vandaag, bouwjaar 1958, en voltallig klinkt dan ook "Happy birthday to ..." Misschien zal hij trakteren op den boot. Maar het is opnieuw Carine die zich in de kijker speelt. Een ober die een tafeltje wil afruimen is in de ban van haar blik en pardoes giet hij een bijna lege kop koffie over haar kledij. Ter compensatie trakteert de ober met een drankje.

Christophe Lamont wil de laatste beetjes stress van de voorbije week uit zijn lijf en laat zich gewillig masseren door een lady (blijkbaar had hij er deugd van want tijdens de sessie vielen zijn ogen dicht).

De voorbije weken heeft Maxime een aantal boutes uitspraken gedaan zodat hij nu met nogal wat stress rondloopt. Hij zou Ignace eens achter zich laten. Ingrid gaat bij Ignace blijven – zolang hij meekan natuurlijk -, Luc Vanrumbeke heeft een trekpaard ingehuurd, Geert is de palliatieve zorg van Hendrik van vorig jaar nog niet vergeten en zal nu Hendrik steunen, Gorik die zegt niets maar heeft wel zijn plannetje.

De namiddag wordt traditioneel gevuld met een goeie Guinness voor de mannen en shopping voor de dames.

Wij kruipen vroeg onder de wol om morgenvroeg fris en uitgerust aan de start te staan. Klokslag middernacht worden Guy en Chantal in hun nachtrust gestoord. Op onverklaarbare manier begint plots hun TV te spelen. Misschien is de stroom eindelijk op het derde verdiep geraakt. Maxime brengt nog eens zijn aminozuren op peil. 's Nachts om 03h00 verorbert hij een banaan zodat zijn koolhydraten ook in orde zijn (gisteravond had hij zijn spaghetti gemist, wel gecompenseerd door een fles rode wijn).

Zondagmorgen zijn ons dames Ingrid en Catheline al heel vroeg uit de veren. Om 06h00 staan ze al onder de douche, een douche met enkel koud, ijskoud water. Deze keer is Carine wel bij de les. Met slaperige ogen en het haar in alle richtingen komt ze uit bed en wijst de dames erop dat Engeland een uur voorop is qua tijd. In sporttenuë kruipen de dames dan maar terug in bed.

Vanaf 7 uur ontbijt, eens proeven van het weer, beslissen welke kledij we zullen aantrekken, nog wat ballast overboord, de kuiten nog eens inwrijven en om 09h30 den bus op richting start. Na wat piepers voor mijn verjaardag zie ik het helemaal zitten, ik ben er klaar voor, de strijd met Maxime mag beginnen.

Om 10h30 zet de massa van 5.000 deelnemers zich in beweging. Het is frisjes en er valt een klein beetje nattigheid, kortom prima loopweer.

Guy Reyntjes loopt een fantastische wedstrijd en eindigt op plaats 197. Hans Bosschaert loopt hier voor de eerste keer en doet het meer dan voortreffelijk. Christophe Lamont volgt in zijn spoor – de massage van gisteren heeft blijkbaar effect gehad. Dirkske heeft zijn start gemist, maar als een wervelwind wriemelt hij zich naar voor. Jean-François Parent is gefocust en de resultaten liegen er niet om, maar liefst 7 minuten beter dan vorige keer. Laurent Vanneste was goed gebriefed over de ups en downs van het parcours zodat hij zijn koers goed kon indelen en genieten met volle teugen. Geert, Hendrik en Patrick zoeken steun bij elkaar. Aan het

begin van de lange helling neemt Patrick wat gas terug. Hendrik en Geert lopen niet ver uit en Patrick probeert het gat te dichten maar dit lukt niet meer. Hendrik en Geert gaan op hun elan door en eindigen 3 minuten vlugger dan vorig jaar. Patrick denkt al aan de volgende Guinness en bolt een paar minuutjes later over de streep. Peter Vermeulen, Gorik Devos, Ingrid Valepyn, Luc Vanrumbeke, Marc Meirlaen, Maxime Matton en Ignace Penninck vormen het laatste Oudenaards groepje. We zijn pas vertrokken, amper 100 meter ver als Maxime uitdagend naast mij komt lopen met de boodschap "t zit goed, de benen zijn prima". Blufpoker natuurlijk, wait and see, hoogmoed komt voor de val! Genieten is de boodschap maar de km en de bergop doen langzaam hun slopingswerk. Maxime krijgt zijn hartslag niet meer omlaag en verdappert bergop. Logisch???? Af en toe doet hij nog een uitval en loopt tot duidelijk ongenoegen van Luc plots voor diens voeten. Half koers komt de voorspelde val na de hoogmoed. Zijn vat is leeg, over and out, 't zal voor een volgende keer zijn (nog dit jaar voorspelt hij na afloop).

Spijts een gangmaker van formaat loopt het van in het begin niet lekker met Luc Vanrumbeke. Meerdere keren maak ik er hem op attent dat hij eens links en rechts moet kijken om al dat moois te bewonderen (niet enkel de gospel singers die hier en daar aan de kerk staan). Hij reageert nauwelijks en dat is niet zijn gewone doen. Zou hij al met het nakend pensioen in zijn kop zitten? Spijts de pogingen van zijn helper moet hij ook de rol lossen. Op één seconde na loopt hij toch dezelfde tijd als vorig jaar. Wetende wat komen zal, lopen Peter Vermeulen, Ingrid Valepyn en ikzelf met wat reserve de eerste koersheft. Ingrid kon deze morgen niet weerstaan aan spek met eieren en dat bleek geen goed idee. Haar maag raakt in een knoop en ook zij moet wat gas terugnemen. Finaal blijven Peter en ikzelf over van ons groepje. Terug aan de dijk is het moment gekomen om nog een laatste cartouche af te schieten. Bij het ommetje aan de boothuisjes zien we plots onze Gorik heel dicht bij. Wat loopt die vent sterk vandaag. Peter klampt aan maar verliest een drankflesje en raakt daardoor uit zijn ritme. Nu geef ik volle gas en plots zie ik Peter Verscheuren voor mij lopen. Blijkbaar was hij er van in het begin onderuit gemuisd. Met een klassieke kneep in het gat ga ik hem voorbij. Finaal eindigen we allen binnen een tijdspanne van een paar minuten. Ikzelf loop net onder de 2 uur wat mijn doelstelling was. Peter Vermeulen flirt met de 2 uur, wie doet hem dit na als spurter? Gorik, slim voske, loopt 7 min vlugger dan vorig jaar. Peter Verscheuren, op karakter in de laatste rechte lijn, doet 14 min beter. Spijts overlast van de maag finisht Ingrid heel behoorlijk. Marc Meirlaen houdt de eer aan zichzelf en klopt zijn kameraad met één seconde. In het verslag moest ik zetten dat hij zich ingehouden heeft om Luc te trekken maar is dit wel waar? Enfin, het doet deugd om mister marathon eens te kloppen.

Na een verfrissende douche kunnen we genieten van de aangeboden lunch maar niet vooraleer Carine Moerman zich nog eens in de kijker speelt. In het hotel was één valies blijven staan en je raadt al van wie die kon zijn.

Op den boot wordt nog wat nagekaart over de voorbije uren. Christophe laat zich terug masseren en Hans volgt zijn voorbeeld. Dirk Demuynck vindt dit maar niets, je laten masseren met je kleren aan is als n.....n zegt hij en heeft liever nog een pint voor dat geld.

Op het afgesproken uur zijn we terug op de thuisbasis. Het was een deugddoend weekend, we kijken al uit naar de volgende editie.

PENNINCK IGNACE